

РЕШЕНИЕ

№100

гр.Перник, 11.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на тринадесети май две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 94/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.107, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 160 от ДОПК.

Образувано е по жалба на СД „Пако-Комерс-Б.-с-ие“, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул.Търговска №13, представлявано от П.Ж.Б. срещу акт за установяване задължения по декларация №202/22.10.2009 г., потвърден със становище изх.№09/ММО-7391 от 19.12.2009 г. на Е. А. - Директор дирекция "Местни приходи" при община Перник.

В жалбата се изтъкват оплаквания за нищожност на ревизионния акт. Изложените аргументи са за липса на материална компетентност на началника на отдел "МДТ" при общината да издава актове, с които се определят данъчни задължения за ревизираният период. Тъй като задълженията касаят период от 01.01.2002-31.12.2005 г. се твърди, че установяването и събирането на местните данъци се извършва от данъчната администрация, а не от общинската.

Поддържа се също така и твърдение, че дори след 2005 г. административния орган не е компетентен да издаде акт за установяване на задълженията.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Кмета на община Перник, чрез процесуалния си представител поддържа становище за законосъобразност на издадения акт за установяване на задължения по декларация, моли съда да го потвърди.

Заинтересованата страна Директор на Дирекция „Местни приходи“-оспорва жалбата и иска от съда да потвърди издадения акт, като правилен и законосъобразен.

Административен съд - Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да оспорва обжалвания административен акт лице, с твърдение за нищожност, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В настоящето производство се оспорва акт за установяване на задължения по декларация № 202 от 22.10.2009 г: издаден служители в отдел „МП" и потвърден със становище №09/ММО-7391 от 19.12.2009 г., имащо характер на решение на Директор дирекция "МДТ" при община Перник. С акта се установяват задължения на СД "Пако-Комерс-Б.- с-ие" за периода 01.01.2002 г. до 31.12.2008 г., произтичащи от данък върху недвижимите имоти в размер на 1742.32 лв.

Задълженията за данък върху недвижимите имоти и за такса битови отпадъци представляват публични общински вземания, което е изрично регламентирано в чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ДОПК. Според чл. 166, ал. 1 от ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Относно вземанията за данък върху недвижимите имоти този ред е предвиден в чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, според който установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на

ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Според ал. 3, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а според ал. 4, тези служители се определят със заповед на кмета на общината. Последният, съгласно ал. 5 упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите. В конкретния случай в качеството си на контролен орган е действал Директор дирекция „МП“ при община Перник и по административен ред е потвърдил АУЗД №202/22.10.2009 г.

Контролът относно законосъобразността на административния акт, който се осъществява от съда се отнася до проверка дали актът е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът. В настоящето производство не се констатира липса на компетентност при издаване на атакуваните АУЗД и становище на Директор дирекция "МП", но са налице нарушения на установените процесуални правила и неправилно прилагане на относимите материално правни норми, които са основание за уважаване на жалбата.

С издадения АУЗД органите на общинската администрация са изменили размера на данъчните задължения за ДНИ за минали периоди / от 2002 г. до 2008 г./. Въпросът е могат ли те да направят това с АУЗД при съблюдаване на процедурата за издаването му. Разпоредбите, регламентиращи процедурата за издаване на АУЗД към датата на издаване на процесния акт са чл.105-чл.107 от ДОПК. От посочените разпоредби се установява, че АУЗД може да се издаде, при наличие на няколко хипотези:

- при установени, но неотстранени несъответствия в подадената декларация / чл.106, ал.1 ДОПК/;

- по искане на задълженото лице /чл.106, ал.3 изречение второ от ДОПК/;

- при неплащане на задължението и когато не е извършена ревизия за съответния период.

Посочените разпоредби - чл.106 и чл.107 от ДОПК са в раздел "Предварително установяване". Граматическото и систематично тълкуване на посочените разпоредби води до извода, че законодателят е ограничил хипотезите при които може да се издава АУЗД до случаите при изчисляване и определяне на задължение по декларация в момента на приемането ѝ, и при неплащане на вече определено задължение по декларация. В конкретния случай тези хипотези не са налице.

Производството по установяване на задължения по реда на чл.106-107 от ДОПК е облекчен способ за действие на администрацията при определяне на задълженията на данъчно задължените лица. Затова законодателят е предвидил, че този ред се прилага само в определени хипотези. Едно от изискванията е за същия период да не е извършвана ревизия на фирмата за същите задължения. От мотивите на АУЗД е видно, че по отношение на СД „Пако -Комерс-Б.-с-ие“ е извършвана данъчна ревизия през 2007 г.

Задълженията за ДНИ за процесните години са определени по подадената декларация през 2007 г., като административния орган служебно е коригирал отчетната стойност на имота позовавайки се на документи изхождащи от него. При това положение, установяването на задължения за ДНИ за процесните периоди е следвало да се извърши чрез единствения допустим способ, а именно чрез ревизия / по аргумент от чл.106, ал.3 ДОПК/. При ревизия съществуват повече процедурни гаранции за ефективна защита на правата и интересите на данъчния субект. Тъй като в настоящият случай не става въпрос за ревизионно производство са неотнормирани към спора изложените подробно в жалбата нарушения на установените в

ДОПК правила за провеждане на това производство.

Съгласно чл. 20 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица, а данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимия имот /чл. 22 ЗМДТ/. Следователно, за да се извърши преизчисляване на дължимите данъци и такси за минало време органът по приходите е извършил и промяна в данъчната оценка на имота също за минало време, което е в нарушение на чл. 19, ал. 3 от ЗМДТ, от която разпоредба може да бъде направен извод, че промяната може да бъде извършена само за в бъдеще, но не и с обратно действие. Законодателят изрично е предвидил, че при промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната.

Допуснато е и друго съществено нарушение на процесуалните правила - в акта не се съдържат мотиви за извършените корекции в подадената декларация. Изписването на входящи номера на вътрешна кореспонденция и механичното посочване на правни норми не представляват мотиви за конкретно извършената служебна корекция. Липсват конкретни данни, за това в какво точно се състои несъответствието в данните на данъчната декларация. Коригирането на данните в данъчната декларация винаги следва да е конкретно, като в самия акт следва да бъде подробно изписано кои данни от декларацията се коригират, как са посочени от лицето и как следва да се считат, тъй като АУЗ замества самата декларация в тези части. Не по малко важно е да е ясен механизмът за определяне на новата стойност.

Изложените нарушения водещи до отмяна на атакуваното решение и АУЗД са свързани не само с конкретно прилагане на материалноправните норми към установени факти в административното производство, а засягат законосъобразността на производството по установяване на вземането. Ето защо съдът намира, че АУЗД № 202/22.10.2009 г. издаден от главни експерти в отдел „МДТ“ и потвърден със становище изх.№ 09/ММО-7391 от 19.12.2009 г. , следва да бъде отменен, тъй като при издаването му са допуснати нарушения по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК в тежест на Община Перник са направените от дружеството жалбоподател разноси в производството в размер общо на 550 лв., в това число - 50 лв. държавна такса и 500 лв. заплатено възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 1-во от АПК
Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ акт за установяване задължения по декларация №202/22.10.2009 г., потвърден със становище изх.№09/ММО-7391 от 19.12.2009 г. на Е.А. -Директор дирекция "Местни приходи" при община Перник.

ОСЪЖДА община Перник да заплати на СД„Пако-Комерс-Боянови- сие“, със

седалище и адрес на управление***, представлявано от П.Ж.Б., сумата от 550 лева/ петстотин и петдесет лева/, направени по делото разноси.

Решението може да се обжалва пред ВАС с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

СЪДИЯ: /п/